

Епископ Григорије: Беседа о богаташу и Лазару

У недељу 22. по Духовима Његово Преосвештенство Епископ диселдорфски и немачки г. Григорије боравио је у канонској посети Црквеној општини Хамбург.

Света архијерејска Литургија служена је у храму Светог архангела Михаила, началствовањем епископа Григорија уз саслужење свештенства храма и молитвеним учешћем верног народа парохије. Јеванђељску беседу произнео је епископ Григорије:

-Драга браћо и сестре, ово је чувено Јеванђеље о богаташу и Лазару. О овом Јеванђељу много пута су људи говорили, проповједали, тумачили га на разне начине, али колико год да је једноставна ова прича и колико год да сама у себи носи и тумачење, увијек можемо о њој изнова да разговарамо. Ова прича говори о томе како је човјеку опасно да заборави, да презре, да не види свога ближњег, свога брата поред себе, макар он био најмањи, најнезнатнији и најнебитнији у његовом животу. Испред куће једнога богаташа лежао је један убоги болесник Лазар, сав у ранама, вјероватно од неке опаке болести, неки кажу да су то били чиреви и пси су долазили да лижу његове ране. Гле, шта је занимљиво, тај Лазар није, као што обично људи мисле, завидио богаташу и мислио о томе како би он волио да буде на његовом мјесту. Све што је

Лазар желио је да једе од мрва које падају са трпезе господарева. На другој страни, господар не само да није видио Лазара него није видио ни Бога, није ништа мислио о Богу него је мислио само о себи. Господар је био један егоистичан човјек а то видимо по томе што је стално приређивао себи гозбе. Онда се догађа и једноме и другоме нешто што је врло важно, што ће се свима догодити и на шта сви заборављају током овог живота, а то је час смрти.

Умријеше и један и други, и једног и другог сахранише а онда долази та мука и суд, или то што називамо паклом. А шта је пакао, браћо и сестре? Управо оно што је изабрао богаташ за вријеме свога живота. Пакао је одјељеност од Бога и одјељеност од ближњега свога. Зато се и каже у овом Јеванђељу: између вас и нас је велика и непремостива провалија. Тај пакао није намјенио Бог ни богаташу, ни болесном сирوماху Лазару. Тај пакао ми људи бирамо овдје на земљи, у овом животу, а то видимо из ових ријечи богаташевих, којима моли Авраама праоца у чије наручје сви одлазимо, да Лазар оде тамо и да каже његовој браћи да не чине то што је он чинио, да не буду такви какав је он био и још моли Авраама да дође Лазар преко те провалије и да га мало додирне, да умочи прст и дотакне му језик да не гори у пламену, пламену нељубави, пламену који је сâм изабрао у овоме животу. Прича се наставља, Авраам одговара богаташу који се сада мучи и каже: Не могу ја сада да шаљем тамо Лазара, имају они Мојсија и пророке, па ако њих не послушају, неће послушати ни ако неко из мртвих устане и дође међу њих. Сиромашни Лазар је задобио царство небеско, јер није био ни завидан, ни лош, ни проклет него је само трпио своју муку и једина његова жеља је била да се наједе од мрва које падају са трпезе тога безумнога господара.

Погледајте, браћо и сестре, ову ријеч: и ако неко из мртвих устане и буде им говорио они му неће вјеровати! Устао је из мртвих Господ Исус Христос и многи људи и данас Му не вјерују. И ми смо, браћо и сестре, на том испиту, да Ономе који је умро за нас, који је спустио Себе до Ада, до крајњег ништавила, до небића и устао из мртвих, покидао окове и ланце смрти, и сада је на нама да ли ћемо повјеровати Њему и Његовим ријечима или нећемо. То је овај дан, овај час, ова служба када прихватамо истину о васкрсењу, тако се зове и овај дан на руском језику, тако је овај дан увијек слава догађаја васкрсења из мртвих. Толико је Бог Милостив да је ипак на крају послао Некога да дође из мртвих и да нам каже да постоји живот и да нас утјешу и да нас опомене да не будемо безумни на два начина, први начин безумља је да не мислимо на Бога тј. на вјечност и на живот у правом и најдубљем смислу те ријечи а други начин је да не видимо један другога као свога вјечног брата. Египатски свети

монаси су говорили: Када видиш ближњега свога, видио си Бога свога. Замислите те ријечи! Зашто? Зато што је у сваком ближњем Бог. У том Лазару који је ту лежао је био Бог а безумни богаташ се понашао као да не постоје ни Бог ни Лазар. Зато је данашња служба, браћо и сестре, толико важна. Ми у свакодневном животу лутамо и онда дођемо на ову службу гдје треба да се подсјетимо на овакве ствари и зато нам се и чита једна оваква прича. Нико од нас вјероватно неће успјети да буде неки богаташ који сваки дан може да приређује гозбе али свако од нас може да згријеш и да не види онога поред себе. То је оно на шта треба да се опомињемо и чега треба да се чувамо.

О богатству је већ много тога речено. Мудрости на ту тему можете наћи сада на сваком кораку. Каже једна пословица: Можеш за новац да купиш кућу али не можеш дом, можеш за новац да купиш кревет, али не можеш сан – даље можемо сами наставити са набрајањем и рећи можеш за новац да купиш пријатеље, али то ће бити лажни пријатељи, чак ће ти бити подмукли непријатељи. Зато је новац нешто што није толико битно. Замислите да је несрећни богаташ само двапут дао хране Лазару можда би га то спасило као она главица лука о којој је писао Достојевски. Браћо и сестре, овдје смо да се томе научимо а та наука није лака и тешко се у животу примјењује. Зато смо увијек и изнова на овој Светој Литургији да се молимо и да се подсјећамо на двије стварности, на Бога пред чијим лицем стојимо и ближњих поред којих стојимо, ма какви они да су, убоги, кљасте, болесни, сиромашни, суморни али без њих нам нема спасења. Амин Боже, да се томе данас научимо.

spc.rs